

at undersøge, er, om den Maade, hvorpaa vedkommende Docent holdt sit Foredrag, har indeholdt en Fristelse for de Mennesker, der fremkaldte Demonstrationerne eller deltog i dem, til at demonstrere. Det forekommer mig saa overordentlig rigtigt, hvad Universitetets Rektor, som nævnt af den højtærede Minister, udtaler, at Sagen har en dobbelt Side. Det er ikke blot et Spørgsmaal om den Uro, der har fundet Sted, men ogsaa et Spørgsmaal om den Maade, hvorpaa denne Uro er fremkaldt. Her vil jeg nu fremhæve, at jeg sætter megen Pris paa, at enhver, der har taget Doktorgraden, har fuld og fri Adgang til at udtale sig paa Universitetet. Jeg anser det for en meget væsentlig Ting, og jeg vilde kun med den største Beklagelse se nogen Art af Indskrænkning deri. Jeg vilde ogsaa anse det for meget uheldigt, om der under en eller anden Form fra Universitetsmyndighedernes Side skulde skabes en Censur overfor Form og Indhold af, hvad der tales paa Universitetet. Men naar dette er Tilfældet, maa man rigtignok ogsaa finde sig i, at naar vedkommende ikke selv ved de forskellige Lejligheder kan finde en rigtig og passende Tone og holde sig paa Videnskabens Grund, kan der fremkomme en eller anden Demonstration, som man ikke behøver at tage saa højtideligt, som om hele Verden eller i alt Fald den Del af den, der hedder Danmark, i den Anledning staa i Fare. De Foredrag, der her er Tale om, er siden offentliggjort, og naar man læser dem igennem, tror jeg rigtignok, at man skal have underlige Forestillinger om Videnskab for at henføre dem under dette Begreb. Det er ikke Undervisning, der bringer Kundskab, og det er heller ikke videnskabelige Øvelser, som der her i nogen Henseende er Tale om. Det er en Gentagelse af nogle fuldkomne interesseløse og ligegyldige Angreb paa en af dette Lands største og betydeligste Videnskabsmænd, som nu 40 Aar igennem er blevet repeteret Dag ud og Dag ind, og som virkelig ikke bliver mere Videnskab ved at repeteres endnu en Gang paa Universitetet. Skulde der være noget som helst, der gav disse Udtalelser en ny Karakter, er det den samlede Farve af den fra Tyskland indførte Antisemitisme, som er lagt over Foredragene, men jeg forstaa af senere Udtalelser, at denne ikke en Gang har været i Foredragsholderens Hensigt, og naar saa er, bliver der virkelig ikke noget som helst andet tilbage end en Gentagelse af disse meget gamle Ting, og denne Gentagelse er fremsat i Form af et personligt Angreb i en ikke alt for passende Tone.

Jeg hører ogsaa til dem, der har Ret

til eventuelt at tage Ordet fra Universitetets Kateder, og jeg har ved Lejlighed gjort det. Hvis jeg benyttede denne Ret til at holde en Forelæsning, der ikke gik ud paa at meddele Kundskab eller foretage videnskabelig Undersøgelse, men, lad os f. Eks. sige, gik ud paa at behandle den Mand, som i 19 Aar var Førsteminister i Danmark, i en lignende Tone som den, der har været anvendt ved denne Lejlighed — jeg vil ikke sige, at jeg paa nogen Maade føler mig fristet dertil; hvis jeg havde Lejlighed til at udtale mig om vedkommende Mand, vilde det blive i en ganske anden Tone — vilde jeg unægtelig ikke blive forbavset, om det unge Højre mødte op og foranstaltede en særdeles munter Pibekonzert, og jeg vilde heller ikke i den Anledning paa nogen Maade føle mig som Martyr. Derimod vilde det unægtelig forbavse mig, om en saadan Uro ved Universitetet fremkaldte en Interpellation svarende til den, vi i Dag har hørt fra det ærede Medlem fra Fredensborg og hans Venner. Det ærede Medlem forsikrer os ganske vist, at en lignende Terrorisme vilde han tage til Orde imod, uanset hvem den ramte, men jeg tilstaa alligevel, at jeg vilde være bleven noget forbavset, hvis han var optraadt som min Beskytter i Tilfælde af, at jeg havde handlet paa saadan Vis.

Naar man alligevel, som alle er enige om, maa beklage den Demonstration, der har fundet Sted, er det først og sidst, fordi der selvfølgelig ved Universitetet skal være det mindst mulige af Mishags- og Bifaldsytringer, der antager Karakteren af Uro, og fordi Demonstrationen ved sin Langvarighed vel ikke har hindret en Forelæsningsrække, men dog har medført, at et enkelt Foredrag maatte afbrydes en bestemt Aften og opsættes. Og saa kunde man naturligvis give en Grund til, hvorfor det ikke er saa tiltalende, hvad der forleden foregik paa Universitetet — en Grund, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) allerede har berørt. Jeg tænker paa, at de livlige og ungdommelige Demonstranter har handlet mindre forstandigt ved at skabe en omfattende Reklame for den Forelæsningsrække, der er holdt, og for den Mand, der har holdt den. Denne Reklame er jo faktisk kommet til at virke. Der er skabt en Opmærksomhed derom, der aldrig vilde være blevet skabt ved Foredragets Indhold og Værdi — det kan man let se, fordi der er saa overordentlig meget af samme Slags, som paa ingen mulig Maade har vakt en tilsvarende Opmærksomhed. Og denne Reklame styrkes jo